

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: O. S., narozený X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/117388/2024/DS/Hac ze dne 8. 8. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Teplice rozhodnutím ze dne 12. 6. 2024, č. j. MgMT/069917/2024, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 15. 3. 2024 potvrdil. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě předeslal, že byl shledán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že porušil dopravní značení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„zákaz předjíždění“; současně byl žalobce shledán vinným z přestupku dle téhož zákonného ustanovení, jehož se měl dopustit tím, že předjížděl vozidlo na dálnici, ačkoli neměl dostatečnou rychlost a omezil v jízdě ostatní vozidla svou výrazně nižší rychlostí jízdy. Příkazový blok ze dne 15. 3. 2024 však podle žalobce obsahuje podstatné vady, což činí žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalobce namítl, že v příkazovém bloku nebylo ve vztahu k druhému z uvedených přestupků uvedeno, že by žalobcovým jednáním došlo k jakémukoli omezení jízdy ostatních vozidel. Současně v bloku nebylo specifikováno, jaké konkrétní vozidlo měl žalobce svým jednáním v jízdě omezit. Nelze tak zpětně ověřit, zda určité vozidlo bylo skutečně nuceno v důsledku žalobcova počínání zpomalit či jinak manévrovat.

3. Žalobce dále uvedl, že ustanovení § 36 odst. 4 zákona o silničním provozu neuvádí, jakou rychlost je třeba považovat za „dostatečnou“ k řádnému předjíždění. Proto se žalobce domnívá, že by příkazový blok měl obsahovat přesnější popis přestupkového jednání, z něhož bude patrné, že k omezení dalších vozidel v daném případě skutečně došlo. V opačném případě by dle žalobce hrozilo, že obviněný i přes vnitřní výhradu a přesvědčení o vlastní nevině příkazový blok podepíše pouze pod tíhou hrozby dalších nákladů spojených s delším správním řízením. Právě tak tomu bylo dle žalobce v nyní posuzované věci, neboť žalobce blok podepsal z opatrnosti, aniž ovládal český jazyk či rozuměl policejní hlídce. Podle žalobce žalovaný pochybil, když přešel neurčitý popis žalobcova přestupkového jednání a nezjišťoval jeho podrobnosti. Pro příklad popisu přestupkového jednání, který žalobce považuje za dostatečný, odkázal na popis skutku obsažený v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 43 A 58/2021-46.
4. Žalobce proto navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 2. 10. 2024. Uvedl, že se příslušným příkazovým blokem podrobně zabýval, porovnal jej s oznámením o uložení blokové pokuty a pojednal o tom v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že v kolonce 5 bloku je vyplněn text: „§ 36/4 z. č. 361/2000 Sb – řidič N.A. předjížděl, ačkoli neměl dostatečnou rychlost“, a že v bloku sice není uvedena tovární značka vozidla, nicméně obsahuje údaj o registrační značce X. Žalovaný tudíž považuje popis přestupkového jednání v příkazovém bloku za dostatečný, jednoznačný a vylučující záměnu s jiným přestupkovým jednáním. Dodal, že správní orgán je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru proveden v souladu s podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy zákona o silničním provozu. Projevením souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení žalobce akceptoval hlídkou učiněná skutková zjištění i jejich právní kvalifikaci, a vzdal se tak možnosti tyto zpětně zpochybňovat. Žalovaný proto žalobu považuje za nedůvodnou.

Posouzení věci soudem

6. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, protože nebylo prováděno dokazování a žádný z účastníků nereagoval na výzvu soudu ke sdělení případného nesouhlasu s takovým projednáním věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

7. Žalobce namítl mj. nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že příkazový blok ze dne 15. 3. 2024 trpí podstatnými vadami. Soud je nicméně toho názoru, že i kdyby skutečně příkazový blok trpěl podstatnými vadami, neznamenal by to bez dalšího nepřezkoumatelnost rozhodnutí o odvolání vydaného v řízení o námitkách proti záznamu bodů do evidenční karty řidiče. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je v obecném smyslu abstraktním pojmem, který zastřešuje rozličné vady či nedostatky individuálního právního aktu. Společným znakem těchto nedostatků je, že v konečném důsledku objektivně znemožňují bez pochybností interpretovat obsah rozhodnutí (jak bylo vlastně rozhodnuto) či důvody, pro které bylo rozhodnuto určitým způsobem. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení tudíž nelze dovozovat jen z toho, že odvolání nebylo vyhověno.
8. Žalobcovo přesvědčení, že příkazový blok trpí podstatnými vadami, odvisí od žalobcova právního názoru, který s ním však odvolací správní orgán nemusel nezbytně sdílet. Nepřezkoumatelností by tedy bylo rozhodnutí žalovaného zatíženo tehdy, pokud by z něj nebylo zřejmé, proč žalovaný neshledal existenci odvoláním namítaných vad bloku, případně proč i přes shledané vady bloku bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno. Takové konkrétní nedostatky napadeného rozhodnutí však žalobce v žalobě nenamítl. Soud proto pouze pro úplnost konstatuje, že rozhodnutí žalovaného obsahuje jednoznačně a zřetelně vylíčené důvody, na základě kterých žalovaný vyhodnotil oba námitkami dotčené příkazové bloky (tedy nejen v žalobě označený blok ze dne 15. 3. 2024, série X, č. X, ale též blok ze dne 19. 2. 2024, série X, č. X) způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Soud neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným ani v žádném jiném (než žalobcem namítaném) ohledu.
9. Soud poznamenává, že žalobce popsal v žalobě dva patrně samostatné přestupky, jichž se měl dopustit (srov. výše odst. 2 odůvodnění tohoto rozsudku); svou žalobní argumentaci však rozvedl pouze k podkladové způsobilosti jediného příkazového bloku, a sice bloku ze dne 15. 3. 2024. Soud proto z listiny *Výpis bodového hodnocení řidiče*, č. j. SZ MgMT/037923/BH/2024/KOU, založené ve správním spisu, ověřil, že žalobce měl ke dni 15. 3. 2024 v evidenční kartě řidiče zaznamenaných právě 12 bodů, z toho 6 bodů od 15. 3. 2024 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu a dalších 6 bodů od 19. 2. 2024 za přestupek dle téhož zákonného ustanovení. Ve správním spisu jsou také založeny dva příkazové bloky, jež se datací shodují s oběma uvedenými záznamy bodů; jde o blok série X, č. X, ze dne 19. 2. 2024, a blok série X, č. X, ze dne 15. 3. 2024. Je tudíž zřejmé, že každý z přestupků uvedených žalobcem v žalobě byl předmětem samostatného příkazového bloku. Namítal-li tedy žalobce podkladovou nezpůsobilost bloku ze dne 15. 3. 2024, činil tak ve vztahu právě k bloku série X, č. X (dále též „příkazový blok“), tj. pouze ve vztahu k přestupku, který měl spočívat v porušení § 36 odst. 4 zákona o silničním provozu.
10. Z kopie příkazového bloku soud mj. zjistil, že pod bodem 5. – „*Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání*“, je ručně vyplněno: „Dne 15. 3. 2024, 14:39 hod., D5, 92 km, směr Plzeň, RZ: X, § 36/4 z. č. 361/2000 Sb – řidič N. A. předjížděl, ačkoliv neměl dostatečnou rychlost.“ Pod bodem 6. bloku je uveden předtištěný text: „*Pokuta uložena za přestupek podle §*“ a ručně vyplněno: „*125c/1F7*“, dále opět předtištěný text: „*zák. č.*“ a následně ručně vyplněno: „*361/2000*“, následováno předtištěným textem: „*Sb., ve znění p. p.*“
11. Pokud žalobce namítal podkladovou nezpůsobilost příkazového bloku s poukazem na skutečnost, že blok neobsahuje dostatečně konkrétní popis přestupkového jednání, shledal soud tuto námitku neopodstatněnou, a sice z níže podaných důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

12. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.* Podle odst. 2 téhož ustanovení, *shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky důvodnými, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.* K tomu soud poznamenává, že zákon blíže neupravuje postup správního orgánu v řízení o námitkách. Je tudíž třeba vyjít z toho, že se k uplatněným námitkám má zabývat přinejmenším posouzením správnosti a zákonnosti provedení sporovaného záznamu bodů.
13. Pro rozsah přezkumu záznamu bodů v námitkovém řízení jsou určující zejména závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle nichž *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (...) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání“* (srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009-93). V rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, tentýž soud navíc konstatoval, že *„správní orgán v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je“.*
14. Otázce způsobilosti podkladu pro provedení záznamu bodů se pak Nejvyšší správní soud věnoval v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, v jehož odůvodnění vyložil, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené“.* Nadto podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se formálními nedostatky pokutových bloků mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou tyto nedostatky zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam tak, že je vůbec nelze jako podklad použít, např. z důvodu jejich nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, zdůraznil, že *„ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce“.* Tento názor posléze uvedený soud rozvinul ve svém rozsudku ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, následovně: *„Formálními nedostatky způsobujícími nepoužitelnost podkladů jsou základní nedostatky náležitostí pokutových bloků. Tyto náležitosti představují především osoba přestupce, popis jednání, jímž byla naplněna skutková podstata*

přestupku, a datum nabytí právní moci rozhodnutí (v případě pokutového bloku datum jeho vydání), neboť na jejich základě lze dle § 123b zákona o silničním provozu a zmiňované přílohy k tomuto zákonu určit, komu se má v registru vyznačit kolik bodů a od kterého dne.“

15. Způsobnost příkazového bloku být podkladem pro záznam bodů může zůstat dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu zachována i při použití zkrácených popisů skutků, jsou-li dostatečně srozumitelné (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Podstatné přitom je, zda „konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
16. V poměrech nyní posuzované věci (k tomu srov. výše odst. 10 odůvodnění tohoto rozsudku) dospěl soud k závěru, že popis přestupkového jednání v bloku série X, č. X, ze dne 15. 3. 2024, nečiní tento blok nezpůsobilým podkladem pro záznam (započítání) bodů do registru řidičů. Souhrn všech v bloku uvedených údajů totiž postačuje k identifikaci přestupkového jednání tak, že je vyloučena záměna s jednáním jiným a že nevznikají pochybnosti o konkrétní porušení právní povinnosti, o právní kvalifikaci jakožto přestupkového jednání ani o příslušné výši bodového hodnocení. V příkazovém bloku se výslovně podává, že žalobce jako řidič nákladního vozidla předjížděl, ačkoliv neměl dostatečnou rychlost. Tím je (ve spojení s odkazem na § 36 odst. 4 zákona o silničním provozu) dle náhledu soudu současně i vyjádřeno, že žalobce svým počínáním omezil v jízdě ostatní vozidla, aniž by to muselo být v příkazovém bloku explicitně uvedeno. Ustanovení § 36 odst. 4 zákona o silničním provozu totiž normuje, že *řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3 500 kg a řidič jízdní soupravy, jejíž celková délka přesahuje 7 m, nesmí předjíždět jiné vozidlo, pokud k jeho předjetí nemá dostatečnou rychlost, takže by omezil v jízdě ostatní vozidla svou výrazně nižší rychlostí jízdy* (zvýraznění doplněno soudem). Odkazují-li údaje v pokutovém bloku právě na citované zákonné ustanovení, jednoznačně tím implikují, že přestupce svou výrazně nižší rychlostí jízdy omezil v jízdě ostatní vozidla. Žalobcův požadavek na specifikaci konkrétních vozidel, která měla takto být v jízdě omezena, je již dle názoru soudu pro účely identifikace a nezaměnitelnosti přestupkového jednání zcela nadbytečný.
17. Z příkazového bloku je tedy zřejmé, že žalobce svým jednáním porušil zákaz předjíždět jiné vozidlo, k jehož předjetí neměl dostatečnou rychlost, takže omezil v jízdě ostatní vozidla svou výrazně nižší rychlostí jízdy (§ 36 odst. 4 zákona o silničním provozu). Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 téhož zákona. Šlo nepochybně o „*předjíždění vozidla v případě, kdy je to zakázáno*“ ve smyslu bodu 7 přílohy zákona o silničním provozu, kterému odpovídá 6 bodů k záznamu do registru řidičů.
18. Žalobce v žalobě odkazoval rovněž na detailnost popisu přestupkového jednání, jímž se Krajský soud v Praze zabýval v rozsudku ze dne 26. 9. 2023, č. j. 43 A 58/2021-46, a namítal, že obdobnou podrobnost popisu přestupkového jednání by měl vykazovat v nynější věci

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

sporovaný příkazový blok. Žalobce z uvedeného rozsudku citoval popis skutku, podle kterého „dne 6. 12. 2016 v 12:35 h v ulici Průmyslová v Praze 10 ve směru jízdy k ulici Jižní Spojka řídit motorové vozidlo tov. zn. DAF, registrační značky X. Při předjíždění z levého jízdního pruhu do pravého jízdního pruhu přitom obrozil a omezil pana Y. Ch., který řídil ve shodném směru v pravém jízdním pruhu motorové vozidlo BMW, registrační značky X. Došlo ke vzájemnému střetu, při němž došlo k hmotné škodě na vozidle tov. zn. BMW.“ K tomu soud uvádí, že citovaný text je obsažen v bodu 26. odkazovaného rozsudku Krajského soudu v Praze. Jde přitom samozřejmě o opětovnou citaci, nicméně původním zdrojem textu byl ve skutečnosti nikoli tehdy posuzovaný příkazový blok, nýbrž „protokol o ústním jednání, který zaslal magistrát správnímu orgánu I. stupně“. Soud tedy konstatuje, že ani z žalobcem odkazovaného rozsudku nevyplývá, že by v dané věci příkazový blok obsahoval takto podrobný popis přestupkového jednání.

19. Soud připomíná, že k vyřízení přestupku uložením pokuty příkazem na místě je nezbytný souhlas obviněného mj. se zjištěným stavem věci [91 odst. 1 věta první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Neztotožňuje se proto s žalobcem ohledně otázky potřebnosti zpětného ověření, zda určité vozidlo bylo v jízdě skutečně omezeno. Takový požadavek by byl ve zjevném rozporu s účelem institutu ukládání pokuty příkazem na místě, neboť by náležitosti příkazového bloku (nezbytné k zachování podkladové způsobilosti bloku pro záznam bodů) podstatně přibližoval nárokům kladeným na výrokovou část správního rozhodnutí o přestupku (§ 93 zákona o přestupcích).
20. Obával-li se žalobce, že strohost či zkratkovitost popisu přestupkového jednání může přispívat k tomu, aby se obvinění řidiči spíše rozhodli pro udělení souhlasu s uložením pokuty příkazem na místě (a to ve snaze předejít nákladům případného plnohodnotného správního řízení), jedná se dle názoru soudu o pouhou spekulaci. Tvrdil-li žalobce současně, že tomu tak bylo právě v jeho případě, nelze pak takovou námitku než označit za účelovou. Žalobce totiž v žalobě (přesněji v části odůvodňující návrh na přiznání odkladného účinku) uvedl, že je řidičem z povolání, konkrétně řidičem mezinárodní kamionové dopravy, a to na základě pracovní smlouvy uzavřené dne 7. 11. 2022 s tuzemskou obchodní společností. Dle názoru soudu lze obzvláště od profesionálního řidiče mezinárodní kamionové dopravy důvodně očekávat, že si bude vědom významu a následků svého souhlasu s uložením pokuty příkazem na místě a že tyto před připojením podpisu na příkazový blok náležitě zváží. Ostatně v žalobcově případě vyznívá poněkud ironicky argumentace, že souhlas s uložením pokuty na místě vyjádřil za účelem prevence nutnosti vynaložení vyšších nákladů ve standardním řízení o přestupku; podpisem příkazového bloku se totiž patrně stejně nevyhnul vynaložení srovnatelných nákladů správního řízení o námitkách proti záznamu bodů (vč. nákladů na tehdejší zastoupení advokátem JUDr. R. B.) a nynějšího soudního řízení, přičemž navíc podstatně omezil své možnosti sporovat řádnost zjištění skutečného stavu věci.
21. Obdobně hodnotí soud jako účelovou žalobcovu námitku, že policejní hlídce při vydávání příkazového bloku nerozuměl s ohledem na svou ukrajinskou státní příslušnost, resp. neznalost českého jazyka, a že proto podepsal příkazový blok z opatrnosti. Podle soudu by naopak zcela očekávatelným projevem opatrnosti svéprávné osoby s rozumem průměrného člověka (srov. § 4 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) bylo nepřipojení podpisu na listinu v situaci, kdy si obsahem předkládané listiny, okolnostmi jejího vystavení nebo důsledky jejího potvrzení není jista. Navíc s přihlédnutím

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

k již výše zmíněnému žalobcovu tvrzení, že je řidičem z povolání v segmentu mezinárodní kamionové dopravy, lze od žalobce očekávat zvýšenou míru obezřetnosti a opatrnosti při podpisu policejní hlídkou předkládaného příkazového bloku. Žalobce krom toho podle vlastních tvrzení (byť uplatněných pro účely odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) v České republice pobývá se svou rodinou přinejmenším od července 2022, je zaměstnán u tuzemského zaměstnavatele a vlastní podíl v bytovém družstvu s právem nájmu bytu situovaného v bytovém domu v T.; lze u něj tedy důvodně předpokládat alespoň základní schopnost porozumění českému jazyku. Bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnost, že žalobce námitku jazykové bariéry při ukládání pokuty příkazem na místě neuplatnil ani v námitkách, ani v následném odvolání, a tedy učinil tak poprvé až v žalobě. Závěr soudu o účelovosti dané námitky je podepřen všemi těmito skutečnostmi.

22. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení, jež by přesahovaly běžný rámec jeho úřední činnosti, a proto soud výrokem II. tohoto rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. března 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..